TERÖRİZMİN CEZASI (6)

(...dünden devam)

Rivayetin yalan olduğu şuradan belli ki, Peygamberin, kendisine gelen bu zavallı, yoksul insanlara deve sütü ve sidiği içmelerini emrettiği söylenir. Deve sütü içirmesi iyi ama, kendisine gelen ilk âyetlerden itibaren: *"Elbiseni temizle?"* (Müddessir Sûresi: 4) diye kendisine temizliğin emredildiği Hz. Muhammed, pis şeylerden nefret ederdi. Sidiğin elbiseye sıçramasından dahi son derece sakınılmasını emreden Peygamber, hiç sidik içmeyi emreder mi? Bu mantıklı mıdır? Kitapları dolduran, Kur'ân'a ters, Peygamber'in tabiatına aykırı bu tür rivayetler, Peygamber'den sonraki asırlarda egemen olmuş kişilerin düşünce yapısını yansıtmaktadır.

Kur'ân, Peygamber'i, batıl gelenekleri, hurafe zincirlerini kırıp atan elçi olarak nitelendirirken, bu tür rivayetler, onu sidikle tedavi yolunu uygulayacak kadar bir taklitçi göstermektedir. Hâşâ, onun ahlâk ve tabiatı buna müsâit değildir. Kur'ân onu gelenekleri yıkan büyük bir devrimci olarak niteliyor: *"Onlar, yanlarında bulunan Tevrât ve İncîl'de* (vasıfları) *yazılı olan Ümmî Peygamber'e uyarlar. O Ümmî Peygamber, onlara iyiliği emreder, onları kölülükten meneder, güze şeyleri onlara helâl kılar, pis şeyleri onlara yasaklar. Üzerlerindeki ağırlıkları ve sırtlarındaki zincirleri kaldırıp atar!"*
(
A'râf Sûresi: 157)

Şimdi güzel, temiz şeyleri insanlara helâl, pis şeyleri de haram kılan Peygamber, sidik içmeyi emreder mi? Kendi koyduğu kurallara göre sidik pistir, necistir, elbiseye bulaşsa namaza engeldir. Kendisine elbisesini temizlemesi emredilmiştir. Elbiseye bulaşmasına müsâade edilmeyen pisliğin, nasıl olur da içilmesi tavsiye edilir? Bu yalanlara bakıp da Peygamber'e dil uzatmak, insanın vicdanını titretmelidir. Bu rivayetin baş tarafı böylece Kur'ân'a terstir.

Gelelim işkence ile öldürme mes'elesine: Rivayetin son tarafında anlatılan işkence ile öldürme olayı da yalandır. Çünkü bu, Kur'ân'ın tanımladığı peygamber ahlâkına aykırıdır. Şimdi Kur'ân'ın anlatımına göre Peygamberimizin ahlâkını öğrenelim:

"Allah'ın rahmeti sebebiyledir ki, sen onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli

olsaydın, çevrenden dağılır, giderlerdi. Öyleyse onları affet, onların hatâlarının bağışlanmasını dile, işinde onlara da-nış!" (Âl-i İmrân Sûresi: 159)

"Andolsun, içinizden size öyle bir Elçi geldi ki sıkıntıya uğramanız ona ağır gelir. Size düşkün, mü'minlere şefkatli, merhametlidir!" (Tevbe Sûresi: 128).

"Muhakkak ki Sen, büyük bir ahlâk üzerindesin!" (Kalem Sûresi: 4)

Şimdi merhametli, kabalıktan uzak, zarîf, yüksek ahlâk sahibi Peygamber, faraza birkaç deveyi götürdüler diye bu zavallı insanların ellerini ve ayaklarını kestirir, gözlerini oydurtur ve öylece ölüme terk eder mi? Böyle bir insan nasıl merhametli, yüksek ahlâk sahibi olarak nitelenir?

(devamı yarın..)